

ივერია

№ 18, 1989 წლის 20 დეკემბერი

„მარად და ეველგან, საქართველო, მე ვარ შენთან,
მე ვარ შენი თანამშენი ეველგა ხელი“

ივერია

21 ნოემბერს დიდი 10 საათზე ეროვნული გმირის მერაბ კოსტავას გარდაცვალების 20-ე წლის იუბილე და აღსანიშნავი საზოგადოებრივი წვერები ეწვივნენ მსაწმინდის პანაქონს, სადაც განსვენებული საფლავზე მდგომარეობა მამა დავითმა აღასრულა პანაქონი. ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების წევრებმა პატივი მიაგეს ქართველი ხალხის ეროვნული მშენებლის, ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების დიდი მემკვიდრის ხსოვნას.

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება, საქართველოს რესპუბლიკური პარტია და საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ორგანიზაცია (სეგო) ღრმა მწუხარებას გამოთქვამენ ჩვენი დროის ერთ-ერთი ნათელი ადამიანის ანდრეი სახარციის გარდაცვალების გამო და თანაგრძობას უცხადებენ განსვენებულის ქვრივს ელენე ზინერს, ოჯახს და პედაგოგ ხალხს.

თბილისი, 1989 წლის 18 დეკემბერი

საბჭოთა კავშირის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეს,
სსკპ-ის ცენტრალურ მდივანს მ. ვოზნაროვს
საბჭოთა კავშირის სახალხო დემოკრატია II ყრილობას

28 ნოემბერს სვერდლოვსკში 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიესაჯეს დამოუკიდებელ ჟურნალისტ სერგეი კუზნეცოვს, რაც წარმოადგენს ადამიანის უფლებათა უხეშ დარღვევას. დღეს, როცა საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობა დემოკრატიზაციის აუცილებლობაზე ლაპარაკობს, აღნიშნული ფაქტიდან ის დასკვნა შეიძლება გაკეთდეს, რომ ან ხელისუფლების პოზიციას ვარისებულად, ან კიდევ სვერდლოვსკის სასამართლოს განჩინებით შეესაბამება გამოცხადებულ დემოკრატიზაციის კურსს.

მეტივე პროტესტს ვაცხადებთ სერგეი კუზნეცოვის გასამართლების ვაშლ და მოციხობის დასაწყობებზე განაპირობებულად.

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების გამგებმა
თბილისი, 1989 წლის 13 დეკემბერი

23 ნოემბერს აქციის შემდეგ შიდა ქარაღში გამწვავებულ ვითარებასთან, ხოლო შექვეყნებული პოსტალური გარეუბნებთან დაკავშირებით გაცხადდა ერთობლივი განცხადება და მიმართვა, რომლებსაც აქვე გააცხადებთ

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

23-24 ნოემბერს შიდა ქარაღში შექმნილი სიტუაციის გამო

დაპყრობილ ეროვნულ ბატონობის მემკვიდრეების მიზნით საბჭოთა რუსეთის იმპერი-ალბინი და მისი ხელმძღვანელები მალევე მიმართავენ ეროვნულ-თავისუფლების კრიზისსა და დამაბუღობის გამწვავების მიზნით. მიმდინარე წელს ამ მიზნის გამოყენების პოლიტიკა იქცა საქართველოს ცალკეული რეგიონები, ხოლო ბოლო ხანებში - შიდა ქარაღი.

ფორმული კონფლიქტების მოსამზადებლად და მისი განსახორციელებლად მრავალნაირ საშუალებებს მიმართავენ: აგრესიულ ღებინებებს, ერთის მხრივ ქართველი და მეორეს მხრივ არაქართველი მოსახლეობის შეცდომაში შეყვანის მიზნით ხელმძღვანელებს კმინან კონფლიქტურ სიტუაციებს და ალგვივებენ ანტიქართულ განწყობილებებს, ცდილობენ ეროვნული მოძრაობის ჭეშმარიტი განმათავისუფლებელი გზიდან აცდინას. ამ მხრივ განსაკუთრებით შემაშფოთებელია 23-24 ნოემბერს ქ. ცხინვალთან მომხდარი ინციდენტი, რომელსაც ჩვენ აღვიქვამთ, როგორც ხელისუფლების მიერ წინასწარ გამიზნულ პროვოკაციას სისხლისღვრისა და ქართული ეროვნული მოძრაობის, მთელი ქართველი ერის დისკრედიტაციის მიზნით.

აღნიშნული აქციის ჩატარების და მისი მომზადების ინციტორად გამოვიდა ხსენის კომიტეტში შემავალი ზოგიერთი ორგანიზაცია. ამ აქციას, მისი გარდაუვალი უარყოფითი შედეგების გათვალისწინებით, მიზანშეწონილად მიიჩნევა საქართველოში არსებული ოპორტიუნული ძალების დიდი ნაწილი.

მთავრობის როლი თავიდანვე ნათელი იყო: მიტინგი სანქცირებული იყო, მთავრობა მას ფართო პროპაგანდას უწევდა და იგი დიდი რაოდენობით ტრანსპორტით უზრუნველყო. ამას დასტურებს "ეროვნული თავდაცვის შტაბის" სახელით (ზ. გამსახურდიას, ი. ბათიაშვილის, ი. წერეთლის და თ. სუმბათაშვილის მიერ) გაკეთებული განცხადება, რომელშიც ნათქვამია, რომ აქციას "ხელმძღვანელობას უწევდა ეროვნული ხსენის მთავრ კომიტეტში შემავალი პოლიტიკური ორგანიზაციებისაგან დაკომპლექტებული ეროვნული თავდაცვის შტაბი და რომლის ჩატარებასაც ხელი შეუწყო საქართველოს ე.წ. ხელისუფლებამ ზემოთაღნიშნული აქციის ტელევიზიითა და პრესით ფართო რეკლამირებითა და ტრანსპორტის დიდი რაოდენობით უზრუნველყოფით." (სხვათა შორის, პრესა აქციის რეკლამირებას დღესაც აგრძელებს: იხ. გაზ. "კომუნისტი", 25 ნოემბერი, 1989 წ. "სალი აზრი იმარჯვებს").

ჩვენის აზრით, ე.წ. მთავრობასთან ამგვარი ერთობლივი მოქმედება სახიფათო და მცდარია, რამეთუ მას საქართველოში ბატონობის 68 წლის მანძილზე ასეთი ნდობა არაფრით დაუშვასურებია. აქციას შესაძლოა მოჰყოლოდა ან ეროვნული ღირსების შელახვა (რაც მოხდა კიდეც), ან იმპერიისათვის კიდევ უფრო სასურველი სისხლიანი ტრაგედია, მართლაც, ცხინვალის მისაღვამებთან ქართველებს გზა გადაუღობეს ოსებმა და შემდეგ სპეცჯარებმა, რითაც შეიქმნა კრიზისული სიტუაცია.

ფორმირების წინააღმდეგ ბრძოლაში ჩვენი ამოსავალი პრინციპი უნდა იყოს ინსპირატორთა გეგმის საწინააღმდეგო ქმედება, ამ ბოროტების ჩანასახშივე მოსპობა და არა მისი ხელმძღვანელობა. ყოველივე ზემოთქმულიდან გამომდინარე, იმის გათვალისწინებით, რომ 23 ნოემბერს დაწყებული აქცია ჯერ არ დამთავრებულა, ჩვენ გამოვთქვამთ პროტესტს და ვაცხადებთ, რომ აქციის უკვე მომხდარი და მოსალოდნელი მძიმე შედეგებისათვის მთელი პასუხისმგებლობა ერისა და ქვეყნის წინაშე ეკისრებათ მის ორგანიზატორებსა და უპირველეს ყოვლისა - ხელისუფალს.

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება
საქართველოს რესპუბლიკური პარტია (სრპ)
საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ორგანიზაცია (სეგო)
თბილისი, 1989 წლის 25 ნოემბერი

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ 1989 წლის 20 ნოემბერს ავტოკატასტროფაში ტრაგიკულად დაიღუპა ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების დამფუძნებელი და ცხუმის განყოფილების გამგებობის წევრი, იბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ცხუმის ფილიალის მეცნიერ-თანამშრომელი, ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის თვალსაჩინო წარმომადგენელი
სოსო (იოსებ) ალამია
და თანაგრძობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

სოსო ალამიას ხსოვნას
მძიმე, სასტიკი გამოდგა 1989 წელი. რამდენი უბედურება, რამდენი უსამოვნება დაატება მან თავს ჩვენს ეროვნულ მოძრაობას, სრულიად საქართველოს! ჯერ 9 აპრილის უმანკო სისხლი... შემდეგ 15-16 ივლისის ტრაგედია და სულაყილე ბრძოლაგან განწირული ვოვა ვიკუა... შემდეგ 21 წლის ირაკლი ლომიძე... შემდეგ 13 ოქტომბრის თავზარდამცემი ავტოკატასტროფა და მთაწმინდას მიმართული ეროვნული გმირი მერაბ კოსტავა... ახლა კი - სოსო ალამია.
რამდენი ნათელი სული შეერწყა ამ წელიწადში მარადისობას! ჩვენ კი, ამჟვეყნად დარჩენილებს, უფთისოფლის მძიმე ტვირთი და მათ გამო ნაღველი დაგვრჩა; ნაღველი იმის გამო, რომ ენერგიით, სიცოცხლითა და ოცნებებით საგნენი უღროდ წავიდნენ; იმის გამო, რომ საოცრად დააყლენ ჩვენს საერთო საქმეს; იმის გამო, რომ ვერ მოუწრნენ იმ სანატრელ დღეს...
განსაკუთრებით მძიმე დარტყმა მიადგა ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების აფხაზეთის განყოფილებას. აქ, ამ უმძიმეს რეგიონში, ორი ბურჯი, ორი წამყვანი ძალა გამოვიდა მას - ვოვა ვიკუა და სოსო ალამია.
15 ივლისს - იმ საბედისწერ დღესაც - გვერდიგვერდ იდგნენ ისინი გაბოროტებულ აფხაზთა ბრძოლის პირისპირ. ვოვა ვიკუა სასიცოცხლოდ დაჭრილი დეცა, სოსო კი მაშინ ძლივს გადაურჩა სიცოცხლს, - დაცემული იყო და მკვდარი ეგონათ თავდაშხმებულს. ახლა კი ბრმა შემთხვევამ იმსხვერპლა, გაუგებრად, უღაგიოდ...
მშვილობით, სოსო! შენ ნათელი კაცი იყავი და ასევე პირნააული მიუხედავ ჩვენს დიდებულ წინაპრებს, ვოვას, მერაბს...
მათთან ერთად ილოცე ჩვენთვის, ჩვენი ბედწერილი სამშობლოსათვის, სოსო!..

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების გამგებმა სოსო ალამიას მცირეწლოვან შვილებს დაუნიშნა ყოველთვიური პენსია - 100 მან.

თ ა ნ ა მ ე მ ა მ უ ლ ე ნ ო !

იმპერიული ძალების გაგმამომიერმა მუშაობამ და განსაკუთრებით 23-24 ნოემბერს ხელისუფლების მონაწილეობით განხორციელებულმა პროვოკაციამ გამოიწვია მღვთმარტოების უაღრესი დაძაბვა შიდა ქარაღში (ე.წ. სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში).

ჩვენი მტერი არის არა ოსი, აფხაზი თუ სხვა, არამედ რუსეთის იმპერია და მისი ხელმძღვანელები საქართველოში. სწორედ იგი აქებებს ჩვენს წინააღმდეგ ოსსაც, აფხაზსაც თუ მთაბარს, რათა განახორციელოს პრინციპი - "დაყავი და იბატონე". იგივე ძალა აქებებს ქართველებსაც სხვა ერთა წინააღმდეგ. ამიტომ ნუ დავკარგავთ ჩვენს საუკუნეობრივ საუკეთესო თვისებებს, ნუ გადავიტანთ ყურადღებას მთავარი მტრისაგან და ნუ წამოვივებით მის მიერ დაგებული ანკეისებ. კრძალვები ჩვენ გვერდს უნდა ჩავვიდეთ ოსში სხვა ერის წარმომადგენლებთან.

მღვთმარტობა შიდა ქარაღში სასწრაფოდ გამოსასწორებელია. ის გზა, რომელიც ჩვენ, ამ მიმართვის ავტორებმა აღრვევ დავსახეთ, ითვალისწინებდა ინსპირატორთა გეგმის ჩაშლას, ანუ საქართველოს ძირძველ ტერიტორიაზე გვიან დასაწყობებში ჩამოსახლებულ ოს ხალხთან ტრადიციულად კეთილმო, მაგრამ საბჭოთა რუსეთის მიერ შედგენილად დარღვეული ურთიერთობის აღდგენას პრინციპული და სამართლიანი პოზიციის საფუძველზე. მაგრამ ეს გზა ჩიხში შევიდა გარკვეული ძალების პროვოკაციული მოქმედებების მიზეზით, იმ ძალებისა, რომლებიც საქართველოში დესტაბილიზაციის შექმნას და, ფაქტურად ეროვნული მოძრაობის ჩახშობას ცდილობენ. მღვთმარტობის გამოწვევითაა ჯერ კიდევ არ არის გვიან, თუცა საქართველოში არსებული ყველა ეროვნული ძალა წინ აღუდგება პროვოკაციებს და ერთიანი ძალით ეცდება ინსპირატორთა გეგმის ჩაშლას.

არის მეორე საფრთხეც: იმპერიული ძალები ერთის მხრივ ალგვივებენ ერთაშორის შეჯახებას, ხოლო მეორეს მხრივ ამ შეჯახების მეშვეობით ცდილობენ დაკარგვიონ ქართველ ერს პოლიტიკური რეალიზმის გრძნობა და მიადწონ თბილისში უმარდავი მღვთმარტობის შექმნას, რათა შემოიღონ კომენდანტის საათი ან საგანგებო მღვთმარტობა. ეს კი გამოიწვევს ანტიქართული ძალების გააქტიურებას საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში და ეროვნული მოძრაობის ჩახშობას, ან მის დაყვანას მხოლოდ ეთნოკრიზისებზე.

თანამემამულენო, არ წამოვივით პროვოკაციაზე!
ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება
საქართველოს რესპუბლიკური პარტია (სრპ)
საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ორგანიზაცია (სეგო)
თბილისი, 1989 წლის 27 ნოემბერი

